

Nr 403

Av herr Allard m. fl., angående överförande av Värmlands län till hovrätten för Västra Sverige.

(Lika lydande med motion nr 344 i Första kammaren)

I årets statsverksproposition anmäler statsrådet och chefen för justitiedepartementet under andra huvudtiteln vid framställningen om anslag till Hovrätterna: Avlöningar fråga om omreglering av domkretsarna för vissa hovrätter. Denna fråga har utretts av en särskilt tillkallad sakkunnig, hovrättspresidenten Ivar Wieslander.

Departementschefen uttalar att en överflyttning av Värmlands län till hovrätten för Västra Sverige synes böra förberedas så att den skulle kunna träda i kraft från och med den 1 januari 1963. I övrigt föranleder utredningen, vari upprättandet av en hovrätt i Örebro för bl. a. Värmlands län förordats, icke något departementschefens förslag.

I sammanhanget berör departementschefen också frågan om den lämpliga storleken för hovrätterna och uttalar att man bör eftersträva att i större utsträckning bilda enheter med 4 eller 5 avdelningar; av hovrätterna har nu Svea hovrätt 10, de två norrländska hovrätterna vardera 2 och envar av de tre övriga hovrätterna, nämligen i Jönköping, Malmö och Göteborg, 3 ordinarie avdelningar. Departementschefen finner att sådana mera väsentliga ändringar som föranledes av en övergång till 4- eller 5-avdelningshovrätter torde behöva ytterligare utredas.

Såsom departementschefen uttalar ligger det i detta läge onekligen nära till hands att tills vidare bibehålla hovrätternas domkretsar orubbade. Härtill kommer — såsom framhållits av länsstyrelsen i Värmlands län och så gott som alla övriga remissinstanser som uttalat sig i ämnet — att en överföring av Värmlands län till hovrätten för Västra Sverige i Göteborg uppenbarligen för den rättssökande allmänheten i den övervägande delen av länet skulle framstå som en klar försämring vid jämförelse med nu rådande förhållanden.

En sådan väsentlig ändring i hovrättsorganisationen som departementschefen förebådar i syfte att möjliggöra en förstärkning av hovrätterna till 4- eller 5-avdelningshovrätter föregripes, såvitt gäller västra och mellersta Svealand, om en överföring nu sker av Värmlands län, och möjligheterna att åstadkomma en godtagbar lösning försämras på ett avgörande sätt. Det synes nämligen vara en naturlig konsekvens av en dylik förstärk-

ning av hovrätterna i Malmö och Göteborg och en delning av Svea hovrätt samt en rationell ordning i övrigt, att en hovrätt förlägges till Örebro, som geografiskt och kommunikationsmässigt är en centralort för västra och mellersta Svealand.

Även kostnadsfrågan kräver beaktande. Någon utredning har i denna del icke framlagts i statsverkspropositionen. Av sakkunnigutredningen framgår att en överföring av Värmlands län till hovrätten i Göteborg, som därigenom utökas till 5 avdelningar, skulle medföra behov av nybyggnad som, särskilt med hänsyn till att möjligheter icke synes föreligga att tillbygga den nuvarande hovrättsbyggnaden, måste medföra dryga kostnader. Hovrätten riskerar därjämte att bli splittrad på två var för sig arbetande delar med därav följande olägenheter och högre driftkostnader. Den ökning till 4 avdelningar som redan, utan Värmlands överförande, är aktuell för hovrätten kan däremot bemästras genom omdisposition inom den nuvarande hovrättsbyggnaden.

Överföringen motiveras av departementschefen med att Svea hovrätts tillväxt nu fortskridit så långt att påtagliga nackdelar därav börjat framträda. Att så är fallet synes visserligen vara riktigt, men en minskning av Svea hovrätts 12 avdelningar — 10 ordinarie och 2 extra — med 1 till 11 saknar betydelse för lösningen av dessa problem.

Den föreslagna överföringen av Värmlands län bör därför icke nu, före den av departementschefen förebådade utredningen, komma till stånd. Med beslut om länets hovrättstillhörighet bör således tills vidare anstå.

På sålunda anförda grunder hemställer vi,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl Maj:ts framställning angående Hovrätterna: Avlöningar, måtte uttala, att en överföring av Värmlands län till hovrätten för Västra Sverige icke nu bör komma till stånd.

Stockholm den 26 januari 1961

Henry Allard

Lena Renström-Ingenäs Fredrik-Adolf Hamilton

M. Berglund
